

Al meu pare

Un relat de: [Marc Freixas](#)

Ets el cos de fusta
damunt la tassa de cafè
que has begut tendrament d'un sol glop...,
ets el taller, el martell, el ribot
que frisa per deixar sense esquerdes
una porta oberta de proporcions exagerades.
La teva consciència
és la casa infinita contemporània
que ratlla la perfecció justa
després de fer art amb les mans
mentre enllesteixes cada feina...,
consciència de treballar amb amor
durant tota una vida sencera
dins el cos de fusta ferm, i ara
tornes a fer un cafè
perquè preval la calma
i repasses sense pressa
tota mena d'experiències.

Marc Freixas, a vint-i-dos d'octubre de dos mil tretze